

lens første halvdel være af størst interesse, og det har vi nu fået af finansministeren.

Brugerbetaling er jo ikke et nyt begreb. På min ejendomsskattebillet står der bl.a. brugerbetaling ved renovation og rottebekæmpelse, og jeg betaler også størstedelen af min tandlæge-regning og af den medicin, som jeg undtagelsesvis skal have på apoteket. Børnefamilierne betaler en del af udgiften til børnepasning, pensionisterne betaler for deres mad, og busbilletten er heller ikke gratis, selv om det er det offentlige, der står for transporten. Rækken af emner er lang, og jeg kunne nævne mange flere.

Når politikere diskuterer brugerbetaling, skyldes det ikke mindst, at det kan være svært at få skattekroneerne til at slå til, fordi borgerne stiller større og større krav til serviceydelser. Man ønsker i vid udstrækning ekstra ydelser, og politikerne vil gerne i vid udstrækning komme disse ønsker i møde. I takt med at borgerne tjener flere penge, stiger efterspørgselspresset på offentlige serviceydelser paradoksalt nok, og dertil kommer, at der bliver flere børn, der skal passes og undervises, og flere ældre, som skal have tryghed i alderdommen.

Når borgerne diskuterer brugerbetaling, er det ofte på baggrund af en frygt for, at brugerbetalingen er en snigende ekstra skat, som dækker sig ind under begrebet brugerbetaling. Man føler, at man i forvejen betaler nok til den solidariske skattefinansiering. Skatter, moms, gebyrer og afgifter tager broderparten af det, der er i lønningssposen, og skal man dertil også udsættes for brugerbetaling, er det dog for galt, mener mange. For at undgå disse beskyldninger og denne frygt finder vi, at det vil være nyttigt at få analyseret konsekvenserne af skattefinansiering og brugerbetaling, så der skabes klarhed og gennemskuelighed for borgerne.

Jeg vil godt benytte lejligheden til et par principielle betragtninger om brugerbetaling. Venstre har været med til at gennemføre brugerbetaling, men vi afviser brugerbetaling på områder, hvor borgerne uforskyldt får brug for serviceydelser, f.eks. ved sygdomsbehandling og ulykke, alderdom, svagelighed og til en vis grad også handicap. Der, hvor vi ser brugerbetaling som en mulighed, er de steder, hvor der er valgfrihed mellem flere tilbud og hvor en brugerbetaling kan være adfældsregulerende, f.eks. på miljøområdet. Men skal brugerbetalingsbegrebet udvides, er det for os en forudsætning, at provenuet for brugerbetalingen skal

bruges til skatte- og afgiftslettelser, så skattebyrden ikke stiger.

Når vi i Venstre ser på de udfordringer, som velfærdssamfundet står over for – og det er netop de udfordringer, som giver anledning til debatten om andre finansieringskilder end den solidariske skattefinansiering – ser vi nogle oplagte muligheder uden at øge skattebyrden. Vi mener, at der skal mere konkurrence ind i de servicetilbud, som udbydes, og det kan ske ved at lade den private sektor komme ind som medspiller. Der er masser af servicetilbud, som kan udliciteres og effektiviseres, uden at det bliver på bekostning af kvaliteten i servicetilbudene, tværtimod endda.

Der er i allerhøjeste grad brug for nytænkning, for det er jo ikke en selvfølge, at fortidens løsninger dner til at løse fremtidens opgaver. Men tør regeringen være med til de nødvendige omlægninger, og tør regeringen være med til at give borgerne flere valgmuligheder og flere frie valg?

Jeg håber, at denne debat munder ud i en vedtagelse om, at vi på et senere tidspunkt kan få en analyse af de sociale og fordelingsmæssige konsekvenser af den måde, serviceydelserne kan finansieres på, også som et oplæg til politisk stillingtagen til, efter hvilke principper brugerbetaling skal anvendes. Borgerne har brug for, at der skabes klarhed og gennemskuelighed, så de kan se, hvad de får eller ikke får for pengene, og politikerne har brug for et bedre grundlag at føre debatten på. Men der er jo intet i vejen for, at vi sideløbende debatterer de udfordringer, velfærdssamfundet står over for. I Venstre tror vi, at meget kan gøre anderledes og til større tilfredshed for borgerne, uden at skatte- og afgiftsbyrden øges.

Med hensyn til vedtagelsen kan Venstre støtte den, som det også fremgår af det, jeg har sagt her.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes ikke, der var nogen meget stor sammenhæng mellem den ordførertale, vi her hørte, og Venstres politik i praksis med hensyn til brugerbetalingsspørgsmålet.

Tænk på alle de forslag, der er kommet fra Venstres side om brugerbetaling inden for det sociale system; alle de kommuner, hvor Venstre står ved roret, hvor man f.eks. har foreslået, at folk skulle finansiere deres hjemmehjælp via hjemmeservice; en lang række tiltag, hvor Ven-